

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314010229
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4314010229.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti odsúdenému W. U., pre zločin ublíženia na zdraví, podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného uzneseníu Okresného súdu levice zo dňa 29. 09. 2014, sp. zn. 3Nt/28/2014, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11. decembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. U., narodeného XX. XX. XXXX, z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného W. U. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) zo dňa 16. 12. 2009, sp. zn. 2T/188/2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 18. 02. 2010, sp. zn. 3To/9/2010, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

V jeho odôvodnení súd prvého stupňa poukázal na návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vyjadrenia procesných strán, odsudzujúce rozhodnutia, právne úvahy, ktorými sa riadil a právne závery, ku ktorým dospel keď uviedol, že po preskúmaní zákonných podmienok na povolenie obnovy konania vo výroku o uloženom treste aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 106/2011, Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR číslo Tpj 44/2013, dospel k záveru, že trest ktorý bol odsúdenému uložený v pôvodnom konaní aj za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. je primeraný, zodpovedajúci zákonným kritériám.

Toto uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, sťažnosťou napadol odsúdený, ktorej písomné odôvodnenie nadriadenému súdu doručené nebolo.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému mohol sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia, preskúmal postup súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania a zistil, že súd prvého stupňa postupoval správne a správne aj rozhodol, a to v zásade na podklade tých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia.

K dôvodom uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia a k sťažnostným námietkám odsúdeného nadriadený súd dodáva nasledovné.

Nálezom Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 bolo rozhodnuté o tom, že v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. por. slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy SR“.

V žiadnom prípade nedošlo citovaným nálezom k zrušeniu celého ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., a teda ani k zrušeniu celej tzv. asperačnej zásady. Došlo k zrušeniu len v časti upravujúcej ukladanie trestu. Praktický význam to má taký, že súd v prípade splnenia zákonných podmienok na použitie § 41 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu postupuje tak, že vykoná úpravu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že zvýši hornú polovicu o jednu tretinu a následne trest ukladá v rámci takto určenej trestnej sadzby.

Zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR v bode III. vyplýva, že ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písmeno a/ až c/ alebo písm. e/ Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, v spojitosti s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 21. decembra 2012, sa nepoužije.

Nadriadený súd vychádzajúc z výroku nálezu Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011, jeho odôvodnenia a bodu III. citovaného Stanoviska zistil, že nie sú splnené formálne podmienky pre vyhoviecie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, a to predovšetkým z dôvodu, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov 6 mesiacov nepodmienečne za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zhora uvedené právne úvahy nadriadeného súdu dávajú aj konkrétnu a právnymi argumentami podloženú odpoveď na to, že v konaní o povolení obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp, dôkazné bremeno na označenie nových skutočností alebo dôkazov je na navrhovateľovi. Odsúdený žiadne takéto nové skutočnosti alebo dôkazy v rozsahu jeho návrhu na povolenie obnovy konania vo výroku o treste neuviedol. Výmera a druh uloženého trestu v plnom rozsahu odzrkadľuje všetky okolnosti prípadu a osobu páchateľa nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, ani druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pretože nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Tr. por.)